

Nội dung bài viết

1. [Top 4 bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa lớp 12](#)
 1. [Bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa - Số 1](#)
 2. [Bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa - Số 2](#)
 3. [Bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa - Số 3](#)
 4. [Bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa - Số 4](#)

Top 4 bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa lớp 12

Bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa - Số 1

Nhận định về việc công hiến và hưởng thụ có ý kiến cho rằng: " Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa." " Công hiến" là việc đóng góp sức lực của cá nhân, tập thể cho sự nghiệp chung. " Hết mình" là toàn bộ khả năng bao gồm cả sức lực và trí lực. " Hưởng thụ" là thu nhận thành quả, hưởng thành quả lao động mà mình tạo ra, một cách "tối đa" tức là mức hưởng thụ cao nhất. Câu nói nhằm khẳng định một phong cách sống tích cực, tận hiến để tận hưởng, tận hiến cũng là tận hưởng. Công hiến hết mình là phương châm sống tích cực và tốt đẹp mà con người cần học tập và tu dưỡng. Công hiến hết mình cũng chính là việc **chúng** ta đã và đang góp sức mình xây dựng một xã hội tốt đẹp và văn minh hơn. Biểu hiện của lối sống tích cực này là việc mỗi **chúng** ta luôn có trách nhiệm hoàn thành nghĩa vụ của mình với gia đình cộng đồng và toàn xã hội. Con người khi tận hưởng tối đa thành quả mà mình tạo ra, *sau* quá trình công hiến hết mình, họ sẽ cảm thấy thoải mái, không xấu hổ. Phương châm hưởng thụ tối đa còn cần phụ thuộc vào từng bối cảnh, việc hưởng thụ cần phù hợp, tránh xa xỉ, vung phí tiền của. Nếu **chúng** ta đặt nặng bất cứ vấn đề nào hơn thì đều không tốt, tạo ra kết quả xấu. "Công hiến hết mình" là phương châm sống hiện đại, tích cực cần được học tập và tu dưỡng, có ý thức loại bỏ cách sống ích kỉ, tham lam, vô văn hóa cùng lối sống vô độ, trác táng.

Bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa - Số 2

Công hiến và hưởng thụ là hai biểu hiện có mối quan hệ chặt chẽ trong lối sống của con người. Công hiến là đóng góp một giá trị nào đó cho xã hội một cách vô tư, không vụ lợi, không đòi hỏi được đáp trả. Ngược lại với công hiến là hưởng thụ. Hưởng thụ là tận hưởng những giá trị của cộng đồng, không phải do mình làm ra. Mối quan hệ giữa “công hiến” và “thụ hưởng” chi phối nhiều giá trị trong cuộc sống của con người. Cuộc sống nên công hiến nhiều hơn là hưởng thụ bởi chỉ có công hiến mới làm tăng lên các giá trị chung, thúc đẩy xã hội phát triển. Nếu sống chỉ hưởng thụ mà không công hiến không những bản thân ngày càng nghèo khó mà xã hội cũng không thể phát triển phồn vinh được. Hưởng thụ là một lối sống ích kỷ, đáng khinh ghét. Thước đo giá trị của cuộc đời không phải là thời gian bạn sống, không phải tiền bạc bạn có mà là những gì bạn đã công hiến. Con người hạnh phúc nhất và thành công nhất khi công hiến vì một mục đích nằm ngoài sự thỏa mãn ích kỷ cá nhân. Người biết công hiến sẽ được người khác kính trọng và tôn vinh. Người chỉ biết hưởng thụ sẽ bị khinh ghét và loại bỏ khỏi tập thể. Hãy biết cho đi nhiều hơn là nhận về. Đừng tham danh lợi mà dấn đạp lên đạo đức của bản thân và cuộc sống của người khác. Công hiến là cách tốt nhất để gắn kết bản thân và cuộc đời với đầy đủ ý nghĩa của nó.

Bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Công hiến hết mình, hưởng thụ tối đa - Số 3

Công hiến là đóng góp công sức, đóng góp những thứ từ bình thường đến quý giá cho sự nghiệp chung của mọi người, của đất nước. Suy rộng hơn, công hiến chính là góp phần xây dựng thế giới ngày một văn minh, tân tiến hơn. Thước đo của đời người không phải thời gian mà là sự công hiến. Người biết công hiến được tôn trọng và kính

nề rất nhiều. Bởi khi ta biết cống hiến, chính là lúc ta biết đặt lợi ích của cộng đồng lên trên lợi ích cá nhân. Biết hi sinh lợi ích của mình vì cộng đồng. Để làm được điều này, ta cần phải mở rộng tầm nhìn của mình đối với thế giới, tránh xa những nông cạn, vị kỉ, nhỏ nhen. Việc cống hiến còn giúp **chúng** ta hoàn thiện nhân cách và tâm hồn mình hơn, như biết bao dung hơn, trở thành người quảng đại hơn, yêu thương con người nhiều hơn. Chẳng phải làm được những việc lớn lao mới gọi là cống hiến. Nhưng chữ “cống hiến” rất đòi thường. Đó là sự chăm chỉ lao động của người nông dân, là sự miệt mài với **công** việc của người trí thức, là sự hăng say trong học tập của lớp trẻ. Phải chăng đó là hình ảnh giản dị của anh thanh niên trong “Lặng lẽ Sapa” của Nguyễn Thành Long, là các anh lính biên phòng hay hải đảo xa xôi đang ngày đêm canh giữ bình yên cho đất nước. Và cao hơn cả cống hiến, chính là **đức** hy sinh. Hãy nhớ về những vị anh hùng hữu danh, vô danh, họ đã hy sinh cả mạng sống để cho đất nước được yên tiếng **súng**, được độc lập tự do. Từ đó, nhắc nhở bản thân mỗi **chúng** ta phải biết sống vì mọi người, sống vì đất nước, **dân tộc** và “Đừng hỏi Tổ Quốc đã làm gì cho ta mà hãy hỏi ta đã làm gì cho Tổ Quốc hôm nay”

Bài văn mẫu: Suy nghĩ của anh chị về quan điểm: Cống hiến hết mình, hưởng thụ tối đa - Số 4

Hiểu một cách đơn giản, cống hiến là đóng góp một phần của cải và sức lực của mình vào xây dựng sự nghiệp chung tập thể và cộng đồng mà không so đo tính toán, không mong cầu đáp trả. Ngược lại với cống hiến là hưởng thụ. Hưởng thụ là đón nhận, nhận về những điều tốt đẹp mà mình mong muốn, khao khát. Mỗi người có một cách hưởng thụ khác nhau, song bản chất đều là cho phép mình thỏa mãn nhu cầu, sở thích cá nhân. Cống hiến và hưởng thụ giống như hai mặt biện chứng của cặp khái niệm “cho” và “nhận”, phản ánh một quy luật tất yếu của đời sống xã hội. Thước đo của đời người không phải thời gian mà là sự cống hiến”. Nếu chỉ tìm mọi cách để hưởng thụ, con người sẽ nghĩ đến hưởng lạc, lạc thú mà quên nghĩa vụ đóng góp, dựng xây của mình đối với cộng đồng. Nếu cứ như vậy, dần dần sẽ trở thành người lười lao động, ích kỷ, chỉ nghĩ đến bản thân, từ đó hình thành thói ỷ lại, dựa dẫm, vô trách nhiệm với gia đình, xã hội. Tìm mọi cách để hưởng thụ là biểu hiện của lối sống gấp, ích kỷ, hẹp hòi. Ngược lại, cống hiến là hành động nỗ lực không ngừng để góp sức mình vào sự phát triển của xã hội. Tìm mọi cách để cống hiến là lý tưởng đẹp đẽ, hành động cao cả đáng được ngợi ca, góp phần nâng cao giá trị của mỗi cá nhân trong đời sống. Đó là cách để mỗi **chúng** ta sống có ích hơn, có ý nghĩa hơn và để được xã hội tôn vinh. Con người có cống hiến và cũng có quyền được hưởng thụ với nhiều cách thức khác nhau, tùy theo nhu cầu, sở thích, khả năng, điều kiện của bản thân. Không biết hưởng thụ cũng là một biểu hiện kém văn minh trong xã hội hiện nay. Hưởng thụ sẽ giúp **chúng** ta tái sản xuất sức lao động, từ đó có thể cống hiến được nhiều hơn và tốt hơn cho cộng đồng. Song mỗi người cần phải cân đối hài hòa giữa cống hiến và hưởng thụ. Thậm chí, trong những hoàn cảnh cụ thể, cần biết hy sinh hoặc chấp nhận những thiệt thòi để toàn tâm, toàn trí cho việc cống hiến.